ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ

ກົມອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ

ແຜນການດຳເນີນງານສົ່ງເສີມ ແລະ ພັດທະນາວຽກງານຫັດຖະກຳ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ (ນັບແຕ່ໄລຍະປີ 2016-2020)

สาทาละนะลัด ปะຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ

ກົມອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ

ເລກທີ 732 /ກອຫ.ຄສຫ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 01 AUG 2016

ແຜນການດຳເນີນງານສົ່ງເສີມ ແລະ ພັດທະນາວຽກງານຫັດຖະກຳ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ
(ນັບແຕ່ໄລຍະ ປີ 2016-2020)

- ອີງຕາມຄຳສັ່ງຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີແຫ່ງ ສປປ ລາວ, ສະບັບເລກທີ 24/ນຍ, ລົງວັນທີ 7 ພຶດສະພາ 2014 ວ່າດ້ວຍແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ 5 ປີ (2016-2020).
- ອີງຕາມບົດແນະນຳຂອງລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ສະບັບເລກທີ 2028/ຜທ, ລົງວັນທີ 02 ກັນຍາ 2014 ວ່າດ້ວຍແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ 5 ປີ (2016-2020).
- ອີງຕາມຍຸດທະສາດການພັດທະນາອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ແລະ ການຄ້າ 10 ປີ ໄລຍະແຕ່ປີ 2011-2020 ສະບັບເລກທີ 0243/ອຄ, ລົງວັນທີ 04 ກຸມພາ 2010.

I. ຈຸດປະສົງ, ວິໄສທັດ ແລະ ຄາດໝາຍສູ້ຊົນ.

1. ຈຸດປະສົງ.

ແຜນດຳເນີນງານນີ້ສ້າງຂຶ້ນມາ ເພື່ອຄວາມເປັນເອກະພາບ ແລະ ເປັນບ່ອນອີງໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເພື່ອສົ່ງເສີມ ແລະ ພັດທະນາວຽກງານຫັດຖະກຳໃນທົ່ວປະເທດໃຫ້ມີການຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ເຮັດໃຫ້ມີການປ່ຽນແປງວິທີການຜະລິດແບບທຳມະຊາດ (ແບບດັ້ງເດີມຂອງປະຊາຊົນ) ປ່ຽນແປງມາເປັນວິທີການຜະລິດເປັນສິນຄ້າຫັດຖະກຳ ທີ່ຈະພາໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງໃນຕໍ່ໜ້າ ເພື່ອຕອບສະໜອງໃຫ້ແກ່ຜູ້ບໍລິໂພກໄດ້ຊົມໃຊ້ທັງຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ. ອີກດ້ານໜຶ່ງ ເປັນການອະນຸລັກ, ຮັກສາເອກະລັກວັດທະນະທຳຂອງຊາດທີ່ບັນພະບູລຸດໄດ້ສ້າງໄວ້ໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ.

2. ວິໄສທັດ.

ໃກ້ຊິດ, ຕິດແທດຊາວຊ່າງຫັດຖະກຳ ເພື່ອທຳການຜະລິດເປັນສິນຄ້າໃຫ້ມີຫຼາຍປະເພດ, ຍົກລະດັບຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ ແລະ ສີມືແຮງງານອັນປານີດເຂົ້າໃນການຜະລິດ ເພື່ອສ້າງມູນຄ່າເພີ່ມໃຫ້ແກ່ຜະລິດຕະພັນ ແລະ ຮັກສາຮີດຄອງປະເພນີວັດທະນະທຳຂອງຊາດໄວ້ໃຫ້ຍືນຍົງ.

3. ຄາດໝາຍສູ້ຊົນ.

ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການຜະລິດສິນຄ້າຫັດຖະກຳໃນແຕ່ລະປີມີການຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ມີຄວາມຍືນຍົງ ກົມອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ ໄດ້ກຳນົດຄາດໝາຍສູ້ຊົນໃນໄລຍະ 2016- 2020 ມີດັ່ງນີ້:

1. ປັບປຸງດ້ານລະບຽບການຫັດຖະກຳ ເພື່ອເອື້ອອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການລົງທຶນ ແລະ ການດຳເນີນກິດຈະການໂຮງງານ.
2. ສູ້ຊົນໃຫ້ອັດຕາການຂະຫຍາຍຕົວຂອງການຜະລິດສິນຄ້າຫັດຖະກຳເພີ່ມຂຶ້ນສະເລ່ຍ 16 % / ປີ.
3. ສູ້ຊົນເຮັດໃຫ້ມູນຄ່າການສົ່ງອອກຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າຫັດຖະກຳ (ລວມທັງການສົ່ງອອກກັບທີ່) ໃຫ້ເພີ່ມຂຶ້ນສະເລ່ຍບໍ່ຫຼຸດ 6 ລ້ານໂດລາ / ປີ.
4. ສ້າງກຸ່ມຫັດຖະກຳຕົວແບບໃນການຜະລິດສິນຄ້າ ໃຫ້ໄດ້ 5 ຫົວໜ່ວຍ / ປີ.
5. ຈັດຝຶກອົບຮົມ ເພື່ອສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານວິຊາການໃຫ້ແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງລັດ ແລະ ຊາວຊ່າງຫັດຖະກຳໃຫ້ໄດ້ 04 ຄັ້ງ / ປີ.

4. ເງື່ອນໄຂທີ່ເອື້ອອຳນວຍ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍໃນການພັດທະນາວຽກງານຫັດຖະກຳ.

ກ. ໂອກາດ.

1. ລັດຖະບານມີນະໂຍບາຍໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນ ແລະ ສົ່ງເສີມຫັດຖະກຳ ເປັນວຽກງານບູລິມະສິດເພື່ອແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ.
2. ມີສະມາຄົມຫັດຖະກຳລາວ ຊຶ່ງເປັນຂົວຕໍ່ລະຫວ່າງສະມາຊິກ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນໆ ທີ່ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.
3. ແຫຼ່ງວັດຖຸດິບທີ່ຈະສະໜອງໃຫ້ແກ່ການຜະລິດຫັດຖະກຳມີພຽງພໍກັບຄວາມຕ້ອງການ.
4. ແຮງງານມີມູນເຊື້ອເອກະລັກ ແລະ ປະຫວັດສືບທອດໃນການຜະລິດຫັດຖະກຳມາແຕ່ບັນພະບູລຸດ.
5. ໃນແຕ່ລະແຂວງທົ່ວປະເທດມີທ່າແຮງບົ່ມຊ້ອນທາງດ້ານການຜະລິດຫັດຖະກຳຫຼາກຫຼາຍ ເພື່ອຈະສ້າງເປັນຜະລິດຕະພັນທີ່ມີມູນຄ່າເພີ່ມສູງຂຶ້ນ.
6. ສິນຄ້າຫັດຖະກຳເປັນສິນຄ້າທີ່ມີຄວາມນິຍົມສູງທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ.
7. ມີການສະໜັບສະໜູນແຫຼ່ງທຶນຈາກພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ.
8. ຜະລິດຕະພັນຫັດຖະກຳຂອງລາວເປັນເອກະລັກລວດລາຍສະເພາະດີເດັ່ນຂອງຕົນ ເຊິ່ງບໍ່ມີປະເທດໃດຄື.

ຂ. ສິ່ງທ້າທາຍ.

1. ຄວາມຮູ້ ແລະ ຄວາມສາມາດຕໍ່ການພັດທະນານຳໃຊ້ເຕັກນິກ-ເຕັກໂນໂລຊີເຂົ້າຊ່ວຍໃນການຜະລິດຂອງຊາວຊ່າງຫັດຖະກຳຍັງມີຈຳກັດ.
2. ໂຮງງານ, ໂຮງຊ່າງຫັດຖະກຳ ສ່ວນຫຼາຍຕັ້ງຢູ່ຕາມບ້ານກະແຈກກະຈາຍ ແລະ ເສັ້ນທາງຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການລຳລຽງວັດຖຸດິບ ແລະ ສິນຄ້າ.
3. ຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຂອງຊາວຊ່າງຫັດຖະກຳຕໍ່ຕະຫຼາດພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດຍັງມີລັກສະນະບໍ່ໜັກແໜ້ນ.
4. ດ້ານປະລິມານ ແລະ ຄຸນະພາບຂອງຜະລິດຕະພັນຫັດຖະກຳຍັງບໍ່ທັນຕອບສະໜອງໄດ້ກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດສາກົນໃນກໍລະນີມີການສັ່ງຊື້ເປັນຈຳນວນຫຼາຍ.
5. ຂະໜາດການຜະລິດສ່ວນຫຼາຍເປັນໂຮງງານຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ມີການຜະລິດແບບຄອບຄົວ.

6. ລະດັບສີມືແຮງງານຍັງບໍ່ທັນສູງ, ປະລິມານການຜະລິດຈຳກັດ, ຄຸນະພາບຕ່ຳ ແລະ ຕົ້ນທຶນການຜະລິດສູງ ຊຶ່ງເປັນສາເຫດຕົ້ນຕໍທີ່ບໍ່ສາມາດຈະຍາດແຍ່ງການແຂ່ງຂັນທາງດ້ານການຕະຫຼາດໄດ້.
7. ການອອກແບບຜະລິດຕະພັນບໍ່ສອດຄ່ອງກັບຕະຫຼາດຕ່າງປະເທດ, ສ່ວນຫຼາຍການອອກແບບຜະລິດຕະພັນແມ່ນເນັ້ນໜັກໃສ່ຕະຫຼາດພາຍໃນເປັນຕົ້ນຕໍ.
8. ການເຂົ້າຫາແຫຼ່ງທຶນເພື່ອມາລົງທຶນໃສ່ວຽກງານຫັດຖະກຳມີຂອບເຂດຈຳກັດ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນອັດຕາດອກເບ້ຍໃນການກູ້ຢືມຈາກທະນາຄານຍັງສູງ ສະເລ່ຍປະມານ 10-15 % ຕໍ່ປີ.
9. ກອງທຶນສົ່ງເສີມວຽກງານຫັດຖະກຳມີໜ້ອຍຖ້າທຽບໃສ່ຂະແໜງການອື່ນໆ.
10. ຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ ແລະ ການເຂົ້າຫາແຫຼ່ງຂໍ້ມູນຂ່າວສານທາງເອເລັກໂທນິກ ຂອງຊາວຊ່າງຫັດຖະກຳມີຈຳກັດ.

II. ແຜນການພັດທະນາ ແລະ ສົ່ງເສີມຫັດຖະກຳ.

ເພື່ອເຮັດໃຫ້ວຽກງານຫັດຖະກຳ ນັບແຕ່ປີ 2016 - 2020 ໄດ້ຮັບການພັດທະນາ ແລະ ສົ່ງເສີມຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ມີຄວາມຍືນຍົງໃນຕໍ່ໜ້າ ຈຶ່ງໄດ້ກຳນົດແຜນງານໄວ້ ເພື່ອເປັນບ່ອນອີງໃຫ້ແກ່ ກົມອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ ແລະ ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ; ແຜນດຳເນີນງານສະບັບນີ້ໄດ້ກຳນົດໄວ້ຈຳນວນ 10 ແຜນງານໃຫຍ່ ຄື: 1. ການສ້າງຕັ້ງກຸ່ມຫັດຖະກຳຕົວແບບ, 2. ການຈັດຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບຫັດຖະກຳ, 3. ການຈັດງານວາງສະແດງຫັດຖະກຳ, 4. ການສະໜອງແຫຼ່ງທຶນ, 5. ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ານວິຊາການ, 6. ການສະຫງວນ ແລະ ການອະນຸລັກຫັດຖະກຳ, 7. ການສ້າງຖານຂໍ້ມູນ ແລະ ການສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, 8. ການຖ່າຍທອດຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີ, 9. ການສ້າງສູນຝຶກອົບຮົມຫັດຖະກຳ, 10. ການເຊື່ອມໂຍງ AEC. ສ່ວນລາຍລະອຽດຂອງແຜນງານດັ່ງກ່າວໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນລຸ່ມນີ້:

1. ການສ້າງຕັ້ງກຸ່ມຫັດຖະກຳຕົວແບບ.

ໃນສະພາບປະຈຸບັນການສ້າງຕັ້ງກຸ່ມຫັດຖະກຳຊຸມຊົນເອີ້ນວ່າເປັນຫົວໜ່ວຍການຜະລິດທີ່ນ້ອຍ ແລະ ມີຈຳນວນຫຼາຍທີ່ສຸດຢູ່ໃນປະເທດ, ເປັນຫົວໜ່ວຍການຜະລິດຮາກຖານ ເພື່ອປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາປະເທດຊາດ ແລະ ແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກຂອງຊຸມຊົນໃຫ້ນັບມື້ນັບດີຂຶ້ນ. ການເຕົ້າໂຮມຊາວຊ່າງ ເປັນກຸ່ມກ້ອນ ເພື່ອເປັນກຳລັງແຮງ ແລະ ຖານການຜະລິດທີ່ຍືນຍົງຄົງຕົວຂອງບ້ານທີ່ຕັ້ງຢູ່, ອີກດ້ານໜຶ່ງ ການສ້າງຕັ້ງກຸ່ມແມ່ນເພື່ອເປັນການຕິດຕໍ່ຊື້ - ຂາຍສິນຄ້າທີ່ມີກຳລັງແຮງໃນການຕໍ່ລອງດ້ານລາຄາ ແລະ ມີທ່າແຮງໃນການສຶກສາຄົ້ນຄ້ວາດ້ານການຕະຫຼາດທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ.

ການຈັດຕັ້ງກຸ່ມຫັດຖະກຳຊຸມຊົນຄວນມີຂະໜາດທີ່ເໝາະສົມ ຄື: ຈຳນວນສະມາຊິກຢູ່ພາຍໃນກຸ່ມບໍ່ຄວນໜ້ອຍ ຫຼື ຫຼາຍເກີນໄປ ເພື່ອຄວາມສະດວກໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ສົ່ງເສີມກຸ່ມດັ່ງກ່າວ; ຕາມປົກກະຕິແລ້ວເຫັນສົມຄວນແບ່ງຂະໜາດຂອງກຸ່ມອອກເປັນ 03 ຂະໜາດຄື: ຂະໜາດນ້ອຍ ມີ 5-15 ຄົນ, ຂະໜາດກາງ ມີ 16-30 ຄົນ ແລະ ຂະໜາດໃຫຍ່ ມີ 30 ຄົນຂຶ້ນໄປ; ສິ່ງສຳຄັນສຳລັບຜູ້ທີ່ຈະເຂົ້າມາເປັນສະມາຊິກກຸ່ມນັ້ນຄວນມີພື້ນຖານຄືກັນເຊັ່ນ: ມີເປົ້າໝາຍອັນດຽວກັນກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມ ແລະ ພັດທະນາຜະລິດຕະພັນໃຫ້ມີຄຸນນະພາບ, ການຮັກສາເອກະລັກສະເພາະຂອງທ້ອງຖິ່ນ, ການຮັກສາວັດທະນະທຳຂອງຊາດໄວ້ໃຫ້ຍືນ

ຍິງ ແລະ ດ້ານອື່ນໆ.

ໃນໄລຍະຜ່ານມາກ່ອນການສ້າງແຜນດຳເນີນງານສະບັບນີ້ໄດ້ມີການສ້າງຕັ້ງກຸ່ມຫັດຖະກຳເກີດຂຶ້ນແລ້ວຫຼາຍກຸ່ມ ເຊິ່ງກຸ່ມດັ່ງກ່າວແມ່ນເກີດຈາກການຊຸກຍູ້-ສົ່ງເສີມຂອງການຈັດຕັ້ງໃດໜຶ່ງ ຫຼື ເກີດມາຈາກຄວາມສະໝັກໃຈຂອງຊາວຊ່າງຫັດຖະກຳ ສະນັ້ນ, ຕ້ອງໄດ້ສົ່ງເສີມໃຫ້ກຸ່ມດັ່ງກ່າວໄດ້ສືບຕໍ່ປັບປຸງວິທີການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການສົ່ງເສີມກຸ່ມໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ກາຍເປັນກຸ່ມຕົວແບບຂອງຊຸມຊົນ. ສ່ວນລາຍລະອຽດໂຄງການຈັດຕັ້ງກຸ່ມຕົວແບບຂອງແຕ່ລະແຂວງນັ້ນໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍຂອງບົດແຜນດຳເນີນງານສະບັບນີ້.

2. ການຈັດຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບຫັດຖະກຳ.

ການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບໃຫ້ແກ່ຊາວຊ່າງຫັດຖະກຳ ແມ່ນການຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດໃນດ້ານສີມືແຮງງານທີ່ແຕກຕ່າງກັນຫຼາຍລະດັບຂອງຊຸມຊົນນັ້ນໃຫ້ດີຂຶ້ນກວ່າເດີມ, ການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບຕ້ອງໄດ້ສ້າງເປັນໂຄງການສົ່ງເສີມວິຊາການລະອຽດ ແລະ ກຳນົດເປົ້າໝາຍໃຫ້ແນ່ນອນໃນແຕ່ລະປີ ເພື່ອນຳສະເໜີໃຫ້ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນອະນຸມັດງົບປະມານປະຈຳປີ ແລະ ລົງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ທັນເວລາຕາມແຜນການທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້, ສ່ວນວິທີການຂຽນໂຄງການນັ້ນໃຫ້ກົມອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ, ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ປະຕິບັດຕາມແບບຟອມ ຂອງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນວາງອອກເພື່ອໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບລະບຽບການ.

3. ການຈັດງານວາງສະແດງຫັດຖະກຳ.

ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໄດ້ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ແລະ ເອື້ອອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ສະພາການຄ້າ ແລະ ອຸດສາຫະກຳແຫ່ງຊາດລາວ ແລະ ສະມາຄົມຫັດຖະກຳ ໄດ້ຈັດງານປະເພນີວັນຫັດຖະກຳແຫ່ງຊາດ ໃນແຕ່ລະປີຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ງານດັ່ງກ່າວເປັນວັນທີ່ມີຄວາມໝາຍ ແລະ ຄວາມສຳຄັນທີ່ສຸດຂອງຊາວຊ່າງຫັດຖະກຳ ທີ່ໄດ້ມີໂອກາດເຕົ້າໂຮມຕົວແທນຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າຫັດຖະກຳໃນທົ່ວປະເທດ ເພື່ອມາແລກປ່ຽນບົດຮຽນ ແລະ ດຳເນີນກິດຈະກຳຮ່ວມກັນ ເຊັ່ນ: ການສາທິດການຜະລິດສິນຄ້າຫັດຖະກຳ, ການປະກວດຜະລິດຕະພັນດີເດັ່ນເພື່ອສົ່ງເສີມເຄື່ອງຫັດຖະກຳໃຫ້ມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍທັງປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບ, ການຈັດກອງປະຊຸມສຳມະນາ ແລະ ການຂາຍສິນຄ້າ ເພື່ອສ້າງໂອກາດໃຫ້ແກ່ການຊອກຫາຄູ່ລົງທຶນ ແລະ ຊອກຊ່ອງທາງໃນການໂຄສະນາສິນຄ້າ, ການເຈາະຕະຫຼາດພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ເປັນການເພີ່ມຍອດຂາຍ ເພື່ອສ້າງລາຍຮັບໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນທຸກຊົນເຜົ່າອີກດ້ວຍ.

4. ການສະໜອງແຫຼ່ງທຶນ.

ທຶນສະໜັບສະໜູນໃຫ້ແກ່ຜູ້ດຳເນີນກິດຈະການຫັດຖະກຳມີຄວາມສຳຄັນທີ່ສຸດ ເພື່ອນຳໃຊ້ເງິນຈາກແຫຼ່ງທຶນດັ່ງກ່າວມາເປັນທຶນໝູນວຽນ ແລະ ທຶນຄົງທີ່ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການຜະລິດມີຄວາມຍືນຍົງໃນຕໍ່ໜ້າ, ແຫຼ່ງເງິນທຶນຊາວຊ່າງຫັດຖະກຳອາດຈະໄດ້ມາຈາກ 04 ພາກສ່ວນ ຄື : ກອງທຶນຈາກລັດຖະບານ, ແຫຼ່ງເງິນທຶນຊາວຊ່າງຫັດຖະກຳ, ກອງທຶນບ້ານ ແລະ ທະນາຄານ.

ກອງທຶນຈາກລັດຖະບານ ເປັນແຫຼ່ງທຶນໂຄງການສົ່ງເສີມວິຊາການທີ່ມີຄວາມສຳຄັນທີ່ສຸດຕໍ່ການພັດທະນາຂອງຂະແໜງການຫັດຖະກຳໃຫ້ມີການຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ອີກດ້ານໜຶ່ງ ແຫຼ່ງທຶນດັ່ງກ່າວຊາວຊ່າງຫັດຖະກຳຈະໄດ້ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການປັບປຸງເຕັກນິກ-ເຕັກໂນໂລຊີການຜະລິດໃຫ້ມີຄຸນະພາບ ແລະ ໄດ້ມາດຕະຖານ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນໄລຍະເວລາການຜະລິດ ສະນັ້ນ, ຈຶ່ງສະເໜີໃຫ້ກະຊວງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຈົ່ງໄດ້ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາແຫຼ່ງທຶນເປັນອັນສະເພາະ ເພື່ອສົ່ງເສີມ ແລະ ພັດທະນາຂະແໜງການຫັດຖະກຳໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ

ເຕີບໃຫຍ່ຂະຫຍາຍຕົວ ເພື່ອຈະເປັນການສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງທາງດ້ານການເງິນໃຫ້ມີແຫຼ່ງທຶນທີ່ ເໝາະສົມ ແລະ ໝັ້ນຄົງສາມາດສະໜອງທຶນໄດ້ຢ່າງສະໝໍ່າສະເໝີ ແລະ ທັນການໃຫ້ແກ່ຊາວຊ່າງຫັດຖະກໍາ.

ແຫຼ່ງທຶນຊາວຊ່າງຫັດຖະກໍາ ໝາຍເຖິງການປຸກລະດົມເງິນຈາກສະມາຊິກຊາວຊ່າງຜູ້ທີ່ສົນໃຈ ແລະ ຕ້ອງການທີ່ຈະເຂົ້າມາເປັນສະມາຊິກກຸ່ມ ເພື່ອສ້າງຕັ້ງກຸ່ມຫັດຖະກໍາ, ເພື່ອສ້າງອາຊີບເສີມ ຫຼື ອາຊີບຫຼັກໃຫ້ແກ່ຄອບຄົວ, ທໍາການຜະລິດເປັນສິນຄ້າ, ໃຊ້ເວລາຫວ່າງໃຫ້ເປັນປະໂຫຍດ ແລະ ສ້າງລາຍຮັບມາສູ່ຄອບຄົວ; ຈາກນັ້ນ ແຕ່ລະຄອບຄົວຈະໄດ້ຈ່າຍເງິນເຂົ້າເປັນກອງທຶນກຸ່ມ ເປັນກອງທຶນເບື້ອງຕົ້ນ ເພື່ອນໍາໄປລົງທຶນແລະ ເປັນການສ້າງການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງສະມາຊິກກຸ່ມທັງໝົດ ທັງເປັນການສ້າງສາຍພົວພັນທີ່ດີງາມ ເພື່ອດໍາເນີນກິດຈະການໃນຕໍ່ໜ້າ.

ນອກຈາກນັ້ນ ແຫຼ່ງທຶນອື່ນໆທີ່ເປັນທາງເລືອກໜຶ່ງທີ່ສໍາຄັນຂອງຊາວຊ່າງຫັດຖະກໍາເຫັນສົມຄວນຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ ແລະ ຄວນເຂົ້າເຖິງແມ່ນແຫຼ່ງທຶນຈາກກອງທຶນບ້ານ ແລະ ແຫຼ່ງທຶນຈາກທະນາຄານ ເນື່ອງຈາກວ່າແຫຼ່ງທຶນດັ່ງກ່າວມີຄວາມເໝາະສົມຕໍ່ການກູ້ຢືມຂອງຊາວຊ່າງຫັດຖະກໍາເພາະໄດ້ຈ່າຍຄ່າດອກເບ້ຍໃຫ້ແກ່ກອງທຶນບ້ານໃນແຕ່ລະເດືອນດ້ວຍອັດຕາດອກເບ້ຍຕໍ່າ ແລະ ໄລຍະເວລາໃນການກູ້ຢືມເໝາະສົມກັບເງື່ອນໄຂຄວາມສາມາດຂອງຜູ້ສະເໜີຕໍ່ຄະນະກໍາມະການຄຸ້ມຄອງກອງທຶນບ້ານ, ອີກດ້ານໜຶ່ງ ກອງທຶນດັ່ງກ່າວເປັນການສົ່ງເສີມ ແລະ ພັດທະນາບ້ານໃນດ້ານການຮຽນຮູ້ ແລະ ຍົກລະດັບຄວາມສາມາດ ແລະ ພັດທະນາແນວຄວາມຄິດເບື້ອງຕົ້ນຂອງຊາວຊ່າງຫັດຖະກໍາ ໃຫ້ມີຄວາມສາມັກຄີກັນຢ່າງພ້ອມພຽງ ກ່ຽວກັບການຜະລິດເປັນສິນຄ້າ.

5. ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ານວິຊາການ.

ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ານວຽກງານຫັດຖະກໍາໃຫ້ແກ່ວິຊາການຂັ້ນສູນກາງ ແລະທ້ອງຖິ່ນ ຖືເປັນບັນຫາທີ່ສໍາຄັນທີ່ສຸດ ເຊິ່ງເປັນບັນຫາຕັດສິນປະສິດທິຜົນຂອງວຽກງານໃຫ້ປະສົບຜົນສໍາເລັດ, ດ້ວຍເຫດນັ້ນ ການນໍາຂັ້ນສູງທຸກຂັ້ນຄວນມີແຜນການກໍ່ສ້າງພະນັກງານວິຊາການ ໄລຍະສັ້ນ, ໄລຍະກາງ ຫຼື ໄລຍະຍາວ ເພື່ອຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ ແລະ ຄວາມສາມາດຢູ່ພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດຢ່າງເປັນລະບົບ ແລະ ມີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ. ອີກດ້ານໜຶ່ງ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ວຽກງານຫັດຖະກໍາໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມ ແລະ ພັດທະນາຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ວິຊາການຂອງກົມອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ຫັດຖະກໍາ ແລະ ກົມກອງອ້ອມຂ້າງອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕ້ອງລົງໃກ້ສິດ-ຕິດແທດກັບວິຊາການທ້ອງຖິ່ນຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ເພື່ອລົງເກັບກໍາຂໍ້ມູນຕົວຈິງ ແລະ ຂຶ້ນແຜນການຈັດຝຶກອົບຮົມເປັນແຕ່ໄລຍະຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

6. ການອະນຸລັກ ແລະ ການສະຫງວນຫັດຖະກໍາ.

ໃນໄລຍະປະຈຸບັນ ແລະ ຕໍ່ໜ້າ ການອະນຸລັກ ແລະ ການສະຫງວນຫັດຖະກໍາ ມີບົດບາດສໍາຄັນຫຼາຍເພື່ອປົກປ້ອງບໍ່ໃຫ້ຫັດຖະກໍາຖືກທໍາລາຍ ຫຼື ສູນຫາຍໄປ, ຮັກສາໄດ້ຮີດຄອງປະເພນີຂອງຊາດໄວ້ໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ, ວິທີການອະນຸລັກຫັດຖະກໍາຕ້ອງໄດ້ເກັບກໍາ, ຂຶ້ນບັນຊີ ແລະ ເຮັດການຄົ້ນຄ້ວາ, ຂຽນເປັນປຶ້ມຕໍາລາໄວ້, ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ໃຫ້ນໍາເອົາປຶ້ມຕໍາລາວິທີການຜະລິດສ້າງເປັນຫຼັກສູດການຮຽນ, ການສອນໃຫ້ຄົນລຸ້ນໃໝ່ໄດ້ຮຽນຮູ້ ແລະ ສືບທອດວັດທະນາທໍາທີ່ດີງາມຂອງຊາດໄວ້ໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງຕະຫຼອດໄປ.

7. ການສ້າງຖານຂໍ້ມູນ ແລະ ການສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ.

ໃນສະພາບປະຈຸບັນການນໍາໃຊ້ IT ເຂົ້າໃນວຽກງານການເກັບກໍາຂໍ້ມູນຫັດຖະກໍາ ເປັນສິ່ງທີ່ໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມ ແລະ ພັດທະນາໃຫ້ດີທີ່ສຸດ, ເນື່ອງຈາກວ່າຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວນັ້ນໄດ້ມາເພື່ອໝູນໃຊ້ເຂົ້າໃນການວາງແຜນການສົ່ງເສີມຫັດຖະກໍາໃນປະຈຸບັນ ແລະ ຕໍ່ໜ້າ. ດັ່ງນັ້ນ, ການສະໜອງອຸປະກອນເພື່ອມາຮັບໃຊ້ໃນການສ້າງ

ຖານຂໍ້ມູນຫັດຖະກຳ ຄວນໄດ້ຮັບການປັບປຸງໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງນັບແຕ່ຂັ້ນເມືອງ, ຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຂັ້ນກະຊວງ ເພື່ອສ້າງລະບົບໃຫ້ສາມາດເຊື່ອມໂຍງກັນໄດ້ລະຫວ່າງສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ. ນອກຈາກການພັດທະນາລະບົບ IT ເພື່ອສ້າງຖານຂໍ້ມູນແລ້ວ ເຫັນສົມຄວນໃຫ້ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງແກ່ວິຊາການເພື່ອຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນການນຳໃຊ້ຄອມພິວເຕີ ແລະ ວິທີການໃນການລົງເກັບກຳຂໍ້ມູນຕາມຫຼັກວິຊາການໃຫ້ແກ່ພະນັກງານທຸກຂັ້ນ. ອີກດ້ານໜຶ່ງ, ການລາຍງານຂໍ້ມູນສະຖິຕິ ລະຫວ່າງກະຊວງ, ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ແລະ ຫ້ອງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າເມືອງ ສະເໜີໃຫ້ມີການປະສານສົມທົບກັນ, ມີລະບົບຂັ້ນຕອນການລາຍງານທີ່ດີ ແລະ ຄວນເຮັດເປັນປົກກະຕິທຸກໆ 3 ເດືອນ, 6 ເດືອນ, 9 ເດືອນ ແລະ ໜຶ່ງປີ.

8. ການຖ່າຍທອດຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີ.

ໃນສະພາບປະຈຸບັນການເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນເປັນສິ່ງສຳຄັນ ເພື່ອເປັນການຍົກສູງຜະລິດຕະພາບ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງການຜະລິດເຮັດໃຫ້ຜະລິດຕະພັນຫັດຖະກຳສາມາດແຂ່ງຂັນໄດ້ໃນໄລຍະການເຊື່ອມໂຍງກັບບັນດາປະເທດອາຊຽນ ແລະ ປະເທດອື່ນໆໃນໂລກ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຄວນມີນະໂຍບາຍອັນເໝາະສົມ ເພື່ອສົ່ງເສີມໃຫ້ແກ່ການລົງທຶນເພື່ອສ້າງຕັ້ງໂຮງງານ, ໂຮງຊ່າງຫັດຖະກຳໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຕົ້ນທຶນການນຳເຂົ້າເຄື່ອງຈັກທີ່ມາຮັບໃຊ້ແກ່ການຜະລິດຂອງໂຮງງານ, ໂຮງຊ່າງຫັດຖະກຳ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນເວລາຂອງການຜະລິດ, ເຮັດໃຫ້ຜະລິດຕະພັນມີປະລິມານ, ມີຄຸນະພາບ ແລະ ສ້າງມູນຄ່າເພີ່ມໃຫ້ສູງຂຶ້ນ.

9. ການສ້າງສູນສົ່ງເສີມຫັດຖະກຳ.

ໃນໄລຍະຕົ້ນຄວນສ້າງສູນສົ່ງເສີມຫັດຖະກຳຂຶ້ນໃໝ່ ເພື່ອເປັນສູນຕົວແບບຢູ່ແຂວງໃດໜຶ່ງທີ່ມີທ່າແຮງເໝາະສົມກັບສະພາບເງື່ອນໄຂຄວາມເປັນຈິງ, ລັດສົ່ງເສີມໃຫ້ເອກະຊົນ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນສະໜອງທຶນຮອນເຂົ້າໃນການສ້າງສູນສົ່ງເສີມຫັດຖະກຳ ເພື່ອເປັນສະຖານທີ່ຈຳໜ່າຍສິນຄ້າຫັດຖະກຳ ສິ່ງສຳຄັນແມ່ນນຳໃຊ້ເປັນບ່ອນຝຶກອົບຮົມອາຊີບໃຫ້ແກ່ຊາວຊ່າງຫັດຖະກຳ ເພື່ອຍົກລະດັບສີມືແຮງງານ, ທັງເປັນບ່ອນຄົ້ນຄວ້າ, ສາທິດການຜະລິດ, ການເປີດກອງປະຊຸມວິຊາການ ເພື່ອແລກປ່ຽນບົດຮຽນເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ, ເປັນສະຖານທີ່ເຈລະຈາ ການຊື້-ການຂາຍ, ການໂຄສະນາຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າຫັດຖະກຳ ເພື່ອສົ່ງເສີມການຕະຫຼາດພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ເພື່ອສ້າງວຽກເຮັດງານທຳທັງເປັນການອະນຸລັກ ແລະ ປົກປັກຮັກສາຫັດຖະກຳທີ່ເປັນມູນເຊື້ອຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ເຊິ່ງເປັນເອກະລັກສະເພາະຂອງຊາດໄວ້ໃຫ້ຍືນຍົງຕະຫຼອດໄປ.

10. ການເຊື່ອມໂຍງ AEC.

ໃນສະພາບປະຈຸບັນການຮ່ວມມືກັບບັນດາປະເທດອາຊຽນມີບົດບາດສຳຄັນຫຼາຍ ເຊິ່ງມັນໄດ້ສ້າງໂອກາດຫຼາຍຢ່າງໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດສັງຄົມຂອງປະເທດ ແລະ ການພັດທະນາພາກທຸລະກິດ ເຖິງແມ່ນວ່າການເຊື່ອມໂຍງນີ້ຈະຢູ່ໃນສະພາບແວດລ້ອມທ່າມກາງການແຂ່ງຂັນເພີ່ມຂຶ້ນ, ແຕ່ມັນເປັນໂອກາດທີ່ດີໃຫ້ແກ່ຊາວຊ່າງຫັດຖະກຳໄດ້ເຂົ້າເຖິງຕະຫຼາດໃຫຍ່ຂອງອາຊຽນ. ສະນັ້ນ, ຊາວຊ່າງຫັດຖະກຳຕ້ອງໄດ້ປັບປຸງວິທີການຜະລິດສິນຄ້າໃຫ້ໄດ້ທັງປະລິມານ ແລະ ຄຸນະພາບ, ໃຫ້ມີການສ້າງມູນຄ່າເພີ່ມສູງຂຶ້ນ, ໃຫ້ເປັນທີ່ຍອມຮັບຂອງລູກຄ້າ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບຕະຫຼາດໃໝ່ຂອງປະເທດອາຊຽນ ແລະ ເປັນການດຶງດູດການທ່ອງທ່ຽວຈາກຕ່າງປະເທດ. ນອກຈາກສິ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວມາຂ້າງເທິງນັ້ນແລ້ວ ຍັງໄດ້ມີການແລກປ່ຽນບົດຮຽນດ້ານການນຳໃຊ້ເຕັກນິກ - ເຕັກໂນໂລຊີ ເຂົ້າໃນຂະບວນການຜະລິດ, ການພັດທະນາສີມືແຮງງານ, ການແລກປ່ຽນວັດທະນາທຳລະຫວ່າງປະເທດ ເຊິ່ງລາຍລະອຽດໄດ້ກຳນົດແຜນວຽກດັ່ງນີ້:

1) ການແລກປ່ຽນບົດຮຽນກ່ຽວກັບການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ກຸ່ມຜະລິດຫັດຖະກຳ.
2) ການໄປສຶກສາວຽກງານກ່ຽວກັບການພັດທະນາຍົກລະດັບຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດໃຫ້ແກ່ບຸກຄະລາກອນໃນອົງກອນດ້ານ TOT ໃນຂະແໜງຫັດຖະກຳ ເຊິ່ງເປັນການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ.
3) ການທັດສະນະສຶກສາກ່ຽວກັບການພັດທະນາຊຸມຊົນໃຫ້ເປັນຕົວແບບກ່ຽວກັບຫັດຖະກຳ.
4) ການຝຶກອົບຮົມສຳມະນາການສົ່ງເສີມການຕະຫຼາດຫັດຖະກຳໃຫ້ເຊື່ອມໂຍງກັບການທ່ອງທ່ຽວ (AEC).

III. ວິທີການສົ່ງເສີມ ແລະ ພັດທະນາຫັດຖະກຳ.

ສົ່ງເສີມການຜະລິດຫັດຖະກຳທີ່ເປັນມູນເຊື້ອ, ເປັນເອກະລັກຂອງຊາດ ໂດຍສຸມໃສ່ຫັດຖະກຳຄອບຄົວເປັນຈຸດຫຼັກ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຂະແໜງການຫັດຖະກຳກາຍເປັນໜໍ່ແໜງຂອງຊາດ ພ້ອມດຽວກັນນັ້ນກໍ່ຊຸກຍູ້-ສົ່ງເສີມໃຫ້ຫັດຖະກຳຂະໜາດນ້ອຍ, ກາງ ແລະ ໃຫຍ່ ໃຫ້ມີການຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ເປົ້າໝາຍເພື່ອສ້າງລາຍຮັບແຫ່ງຊາດໃຫ້ເພີ່ມຂຶ້ນ, ການຜະລິດຫັດຖະກຳຕ້ອງສຸມໃສ່ການອະນຸລັກຫັດຖະກຳພື້ນເມືອງໄປຄຽງຄູ່ກັບການຜະລິດຫັດຖະກຳແບບປະຍຸກ (ແບບປະສົມປະສານ) ນຳໃຊ້ວັດຖຸດິບຈາກທຳມະຊາດ ເພື່ອປຸງແຕ່ງເປັນຜະລິດຕະພັນແບບຍືນຍົງດ້ວຍການສ້າງມູນຄ່າເພີ່ມໃຫ້ຫຼາຍ ແລະ ຜະລິດເປັນສິນຄ້າ ເພື່ອຕອບສະໜອງຕະຫຼາດພາຍໃນ ແລະ ສົ່ງອອກຕ່າງປະເທດ ປະກອບສ່ວນແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກເທື່ອລະກ້າວແກ່ປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າກໍ່ຄືການຫຼຸດພົ້ນອອກຈາກປະເທດດ້ອຍພັດທະນາ. ການສົ່ງເສີມ ແລະ ພັດທະນາວຽກງານຫັດຖະກຳຕ້ອງປະຕິບັດຕາມນະໂຍບາຍ ແລະ ມາດຕະການຕົ້ນຕໍດັ່ງນີ້:

1) ການສ້າງແຜນໂຄງການບູລິມາສິດສົ່ງເສີມຫັດຖະກຳໃນທົ່ວປະເທດ.
2) ພັດທະນາເວທີປຶກສາຫາລືລະຫວ່າງພາກລັດ ແລະ ຊາວຊ່າງຫັດຖະກຳ.
3) ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ຊາວຊ່າງຫັດຖະກຳ ໂດຍການຍົກລະດັບສີມືແຮງງານ ແລະ ການອອກແບບຜະລິດຕະພັນໃຫ້ເໝາະສົມກັບຕະຫຼາດພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ.
4) ປັບປຸງການປະສານງານລະຫວ່າງສູນກາງກັບທ້ອງຖິ່ນ, ຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າກັບຂະແໜງການອື່ນໆ.
5) ປັບປຸງເຄື່ອງມືການຜະລິດໃຫ້ໄດ້ມາດຕະຖານ ເພື່ອເພີ່ມປະສິດຕິພາບຂອງການຜະລິດໃຫ້ດີຂຶ້ນ.
6) ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາສ້າງຕັ້ງກອງທຶນຫັດຖະກຳ ເພື່ອຊຸກຍູ້-ສົ່ງເສີມໃຫ້ຊາວຊ່າງຫັດຖະກຳໄດ້ກູ້ຢືມດ້ວຍດອກເບ້ຍຕ່ຳ.
7) ປັບປຸງຂັ້ນຕອນການສະໜອງວັດຖຸດິບ ແລະ ການເຄື່ອນຍ້າຍວັດຖຸດິບພາຍໃນປະເທດໃຫ້ມີຄວາມສະດວກ ແລະ ການກຳນົດລາຄາວັດຖຸດິບໃຫ້ມີຄວາມເໝາະສົມ.
8) ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ວິຊາການຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ (ດ້ວຍການຈັດຝຶກອົບຮົມ).
9) ຊຸກຍູ້ ແລະ ສົ່ງເສີມດ້ານການຕະຫຼາດໃຫ້ເຊື່ອມໂຍງກັບການທ່ອງທ່ຽວ.
10) ປັບປຸງກົນໄກ ແລະ ນິຕິກຳ ເພື່ອເອື້ອອຳນວຍໃຫ້ແກ່ການລົງທຶນ ແລະ ການດຳເນີນກິດຈະການ.

IV. ກົນໄກການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ການປະເມີນຜົນ.

1. ການປະສານງານ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ:

ກ. ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ.

ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ມີບົດບາດສຳຄັນໃນການເອື້ອອຳນວຍຄວາມສະດວກ, ຊຸກຍູ້-ສົ່ງເສີມ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຜນດຳເນີນງານສະບັບນີ້ມີຜົນສຳເລັດ. ປັດໃຈຕົ້ນຕໍແມ່ນການຍົກລະດັບຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດຂອງພະນັກງານວິຊາການ, ພ້ອມກັນນັ້ນກໍ່ໃຫ້ທິດຊີ້ນຳ ແລະ ຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຫັດຖະກຳໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດຢ່າງໃກ້ສິດ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນການຍາດແຍ່ງການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາດຕະການ, ໂຄງການ ແລະ ກິດຈະການຕ່າງໆທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້. ນອກຈາກນັ້ນ ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມື ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອປະສານງານກັບບັນດາກະຊວງ ເພື່ອບັນຈຸວຽກງານຫັດຖະກຳໃຫ້ມີການເຊື່ອມໂຍງກັບໜ້າວຽກຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຂ. ກົມອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ.

ກົມອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳມີພາລະບົດບາດເປັນເສນາທິການໃຫ້ແກ່ຄະນະລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມ, ການລົງທຶນຫັດຖະກຳ, ຕິດຕາມ, ກວດກາໂຮງງານ ແລະ ໂຮງຊ່າງຫັດຖະກຳ. ປະຕິບັດແນວທາງນະໂຍບາຍຂອງພັກ ແລະ ລັດຖະບານ ເພື່ອແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ, ນອກນັ້ນກໍ່ສົ່ງເສີມການນຳໃຊ້ວັດຖຸດິບຈາກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ, ຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ, ເພີ່ມປະລິມານ ແລະ ຄຸນະພາບໃຫ້ແກ່ຜະລິດຕະພັນ ເຊິ່ງມີໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍດັ່ງນີ້:

1) ຄົ້ນຄ້ວາ, ສ້າງລະບຽບການ, ຄູ່ມື, ແຜນດຳເນີນງານ ແລະ ເຜີຍແຜ່ບັນດານິຕິກຳ ແລະ ແຜນດຳເນີນງານຫັດຖະກຳສະບັບນີ້ໃຫ້ທຸກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງລວມທັງພາກລັດ, ໂຮງງານຫັດຖະກຳ, ໂຮງຊ່າງຫັດຖະກຳ, ກຸ່ມຫັດຖະກຳ ແລະ ຫົວໜ່ວຍຫັດຖະກຳແບບຄອບຄົວໄດ້ຮັບຊາບ ແລະ ເຂົ້າໃຈຢ່າງທົ່ວເຖິງ.
2) ຂຶ້ນແຜນ ແລະ ລົງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດງານເປັນແຕ່ລະໄລຍະ ເພື່ອສົ່ງເສີມກິດຈະການຫັດຖະກຳປຸງແຕ່ງໃຫ້ຂະຫຍາຍຕົວ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນໃນການຜະລິດສິນຄ້າ ເພື່ອຈຳໜ່າຍພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ.
3) ປຸກລະດົມແຫຼ່ງທຶນຕ່າງໆ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາມາດຕະການ, ໂຄງການ ແລະ ກິດຈະການທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ຢູ່ໃນແຜນດຳເນີນງານສະບັບນີ້.
4) ປະສານງານ ແລະ ຊຸກຍູ້ໜ່ວຍງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນລະດັບສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນດຳເນີນງານສະບັບນີ້ໃຫ້ມີຜົນສຳເລັດດີ.
5) ຕິດຕາມກວດກາ, ປະເມີນຜົນ ແລະ ລາຍງານຄວາມຄືບໜ້າການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນດຳເນີນງານສະບັບນີ້ຢ່າງເປັນປະຈຳ.

ຄ. ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງ.

ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້:

1) ຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນດຳເນີນງານໃຫ້ສຳເລັດຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ.

2) ໃຫ້ຄຳປຶກສາ ແລະ ສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານກ່ຽວກັບວຽກງານຫັດຖະກຳ ໃຫ້ແກ່ຊາວຊ່າງຫັດຖະກຳໃຫ້ທົ່ວເຖິງ.
3) ຊີ້ນຳ ແລະ ຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຫັດຖະກຳຂອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ຫ້ອງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າເມືອງ ແລະ ເທດສະບານ.
4) ແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງກ່ຽວກັບວຽກງານຫັດຖະກຳ ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ.
5) ເປັນໃຈກາງປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການສົ່ງເສີມ ແລະ ພັດທະນາວຽກງານຫັດຖະກຳ.
6) ພົວພັນຮ່ວມມືກັບສາກົນກ່ຽວກັບວຽກງານຫັດຖະກຳຕາມການມອບໝາຍຂອງ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ.
7) ສະຫຼຸບປະເມີນຜົນກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຫັດຖະກຳ ເພື່ອລາຍງານຂັ້ນເທິງ.
8) ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນໆ ກ່ຽວກັບວຽກງານຫັດຖະກຳຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ງ. ຫ້ອງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າເມືອງ.

1) ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການ, ນະໂຍບາຍການພັດທະນາ, ລະບຽບກົດໝາຍກ່ຽວກັບວຽກງານຫັດຖະກຳໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ.
2) ລົງເຜີຍແຜ່ ແລະ ສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານກ່ຽວກັບແຜນດຳເນີນງານສະບັບນີ້ໃຫ້ແກ່ຊາວຊ່າງຫັດຖະກຳ ເພື່ອຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ລົງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ປະສົບຜົນສຳເລັດ ແລະ ທັນເວລາ.
3) ປະສານສົມທົບກັບອົງການຄຸ້ມຄອງບ້ານໃນການຈັດຕັ້ງວຽກງານຫັດຖະກຳ.
4) ເກັບກຳຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການຜະລິດຫັດຖະກຳໃນທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ.
5) ສະຫຼຸບ, ປະເມີນຜົນກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຫັດຖະກຳ ເພື່ອລາຍງານຂັ້ນເທິງ ແລະ ວຽກງານອື່ນໆ.

2. ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ບັນດາຂະແໜງການ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມືໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາຫັດຖະກຳສະບັບນີ້ຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ ເນື່ອງຈາກວ່າການສົ່ງເສີມ ແລະ ພັດທະນາຫັດຖະກຳມີຄວາມກ່ຽວພັນກັນຢ່າງສະໜິດແໜ້ນກັບຂະແໜງການທີ່ປິ່ນອ້ອມ. ສະນັ້ນ, ທຸກໆພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຈຶ່ງໄດ້ໃຫ້ການຮ່ວມມື ແລະ ເອື້ອອຳນວຍຄວາມສະດວກເຊັ່ນ: ດ້ານການລົງທຶນ, ດ້ານລະບຽບການ, ຂັ້ນຕອນການນຳເຂົ້າວັດຖຸດິບຈາກຕ່າງປະເທດ ຫຼື ການນຳໃຊ້ວັດຖຸດິບມາຮັບໃຊ້ການຜະລິດຂອງຊາວຊ່າງຫັດຖະກຳຢູ່ພາຍໃນ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນດ້ານຕົ້ນທຶນການຜະລິດ ເຮັດໃຫ້ການຜະລິດສິນຄ້າຫັດຖະກຳມີຫຼາຍປະເພດ, ທັງຮັບປະກັນໄດ້ດ້ານປະລິມານ ແລະ ຄຸນະພາບ ຕອບສະໜອງໃຫ້ແກ່ຄວາມຕ້ອງການພາຍໃນ ແລະ ເປັນສິນຄ້າສົ່ງອອກຕ່າງປະເທດ ສາມາດແຂ່ງຂັນໄດ້ດ້ານການຕະຫຼາດໃນຍຸກສະໃໝເຊື່ອມໂຍງກັບບັນດາປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນ ເປັນການສ້າງວຽກເຮັດງານທຳ ແລະ ລາຍຮັບໃຫ້ແກ່ຊາວຊ່າງຫັດຖະກຳ.

3. ການຕິດຕາມກວດກາ, ປະເມີນຜົນ ແລະ ການລາຍງານ.

ການຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນ ແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນ ເພື່ອຮັບປະກັນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນສົ່ງເສີມ ແລະ ພັດທະນາວຽກງານຫັດຖະກຳເພາະຈະຊ່ວຍໃຫ້ການເກັບກຳຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຄວາມຄືບໜ້າ, ຂໍ້ສະດວກ ແລະ ຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກລວມທັງຜົນກະທົບ ເພື່ອລາຍງານໃຫ້ຂັ້ນເທິງຊາບ ແລະ ຂໍທິດຊີ້ນຳເພື່ອປັບປຸງແກ້ໄຂຢ່າງທັນການ, ໃນກໍລະນີຈຳເປັນກົມອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳຈະໄດ້ຕິດຕາມປະເມີນຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການສົ່ງເສີມ ແລະ ພັດທະນາຫັດຖະກຳ ປີ 2016-2020 ຮ່ວມກັບພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ. ເພື່ອລາຍງານໃຫ້ຂັ້ນເທິງຊາບເປັນແຕ່ລະໄລຍະດ້ວຍຄວາມເໝາະສົມ.

ຫົວໜ້າກົມອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ

ມະໂນຣັກ ຣາຊະຈັກ

ຂໍ້ມູນຫັດຖະກຳ ທີ່ເປັນທ່າແຮງບົ່ມຊ້ອນ. (ພາກເໜືອ, ກາງ ແລະ ໃຕ້). ໃນທົ່ວປະເທດ

ປີ 2016-2020

(ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແຂວງ ແລະ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ).

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 1

ກ. ພາກເໜືອ.

ລ/ດ	ປະເພດກິດຈະການດຳເນີນ
1	ຕ່ຳແຜ່ນແພ, ຕ່ຳຫູກ-ທໍໄໝ ຫຼື ສາວໄໝ
2	ຫັດຖະກຳສາດຫວາຍ
3	ຫັດຖະກຳປູກມອນລ້ຽງມ້ອນ, ສາວໄໝ
4	ຫັດຖະກຳຕຸກກະຕາ
5	ຫັດຖະກຳຈັກສານຫວາຍໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄືອໄມ້
6	ຫັດຖະກຳຍູກວາດ (ແຂມ)
7	ຫັດຖະກຳຝ້າຍ(ການອື້ວ, ເຂັນ ແລະ ການຍ້ອມສີທຳມະຊາດ)
8	ຫັດຖະກຳຄວັດແກະສະຫຼັກ ແລະ ຜະລິດຕະພັນໄມ້
9	ຫັດຖະກຳຄວັດລວດລາຍ
10	ຫັດຖະກຳຜະລິດເຈ້ຍປໍສາ
11	ເຄື່ອງປັ້ນດິນເຜົາ
12	ຫັດຖະກຳຮູບແຕ້ມ
13	ຫັດຖະກຳເອ້ຍ້ອງ
14	ຫັດຖະກຳເຄື່ອງວັດຖຸເງິນ-ຄຳ
15	ຫັດຖະກຳວັດຖຸບູຮານ
16	ເຟີນິເຈີໄມ້ປ່ອງ, ໄມ້, ຫວາຍ
17	ຫັດຖະກຳຜະລິດຄັນຮົ່ມເຈ້ຍ
18	ຫັດຖະກຳຍິບປັກຖັກແສ່ວ
19	ແລະ ອື່ນໆ

ຂ. ພາກກາງ.

ລ/ດ	ປະເພດກິດຈະການດຳເນີນ.
1	ຕ່ຳແຜ່ນແພ, ຕ່ຳຫູກ-ທໍໄໝ ຫຼື ສາວໄໝ
2	ຫັດຖະກຳຕ່ຳສິ້ນ
3	ຫັດຖະກຳຈັກສານຫວາຍ -ໄມ້ປ່ອງ

4	ຫັດຖະກຳຍູກອາດ (ແຂມ)
5	ຫັດຖະກຳປັກແສ່ວ
6	ຫັດຖະກຳຖັກເສື້ອໄໝພົມ
7	ແກະສະຫຼັກ ແລະ ຜະລິດຕະພັນໄມ້
8	ເຄື່ອງປັ້ນດິນເຜົາ
9	ເຟີນິເຈີໄມ້ປ່ອງ
10	ເຈຍລະໄນແກ້ວ, ເຄື່ອງເງິນ
11	ຜະລິດສາດພື, ສາດເຕີຍ
12	ຫັດຖະກຳຕີເຫຼັກ, ພ້າ, ມີດ
13	ຫັດຖະກຳຮູບແຕ້ມ
14	ຫັດຖະກຳຂອບຮູບ
15	ແລະ ອື່ນໆ

ຄ. ພາກໃຕ້.

ລ/ດ	ປະເພດກິດຈະການດຳເນີນ
1	ຕ່ຳແຜ່ນແພ, ຕ່ຳຫູກ-ທໍ່ໄໝ ຫຼື ສາວໄໝ
2	ແກະສະຫຼັກ ແລະ ຜະລິດຕະພັນໄມ້
3	ຫັດຖະກຳຍູກອາດ (ແຂມ)
4	ຫັດຖະກຳຕີເຫຼັກ, ພ້າ, ມີດ
5	ຫັດຖະກຳວັດຖຸບູຮານ
6	ຫັດຖະກຳຕ່ຳສິ້ນ, ຕີນສິ້ນ
7	ຫັດຖະກຳຍ້ອມສີທຳມະຊາດຊິ້ນເຜົ່າ
8	ຫັດຖະກຳຈັກສານສາດເຕີຍ, ຜະລິດເກີບສາດເຕີຍ
9	ຫັດຖະກຳຂອບຮູບ
10	ແກະສະຫຼັກຫີນ
11	ຫັດຖະກຳຈັກສານຫວາຍໄມ້ປ່ອງ
12	ເຟີນີເຈີຫວາຍ
13	ເຄື່ອງປັ້ນດິນເຜົາ
14	ແລະ ອື່ນໆ

ເປົ້າໝາຍບຸລິມະສິດສ້າງກຸ່ມຕົວແບບ ໃນທົ່ວປະເທດ
(ພະແນກອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າແຂວງ ແລະ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ).

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 2

ປີ 2016

ລ/ດ	ແຂວງ	ກິດຈະກໍາ	ໝາຍເຫດ
1	ແຂວງ ຜົ້ງສາລີ	ຫັດຖະກໍາຕໍ່າແຜ່ນ (ຕໍ່າຫູກ,ທໍໄໝ,ສາວໄໝ)	
2	ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ	ຫັດຖະກໍາຕໍ່າແຜ່ນ	
3	ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ	ຫັດຖະກໍາຕໍ່າແຜ່ນ ແລະ ຍ້ອມສີທໍາມະຊາດ	
4	ແຂວງ ຈໍາປາສັກ	ຫັດຖະກໍາຈັກສານໄມ້ປ່ອງ	
5	ແຂວງ ເຊກອງ	ຫັດຖະກໍາແກະສະຫຼັກໄມ້ ແລະ ເຟີນິເຈີໄມ້	

ປີ 2017

ລ/ດ	ແຂວງ	ກິດຈະກໍາ	ໝາຍເຫດ
1	ແຂວງ ຫຼວງນໍ້າທາ	ຫັດຖະກໍາປັ້ນດິນຈີ່	
2	ແຂວງ ອຸດົມໄຊ	ຫັດຖະກໍາແກະສະຫຼັກໄມ້ ແລະ ເຟີນິເຈີໄມ້	
3	ແຂວງ ບໍລິຄໍາໄຊ	ຫັດຖະກໍາແກະສະຫຼັກໄມ້ ແລະ ຄວັດລາຍໄມ້	
4	ແຂວງ ໄຊສົມບູນ	ຫັດຖະກໍາຕໍ່າແຜ່ນ (ທໍໄໝ, ສິ້ນ ແລະ ຕີນສິ້ນ)	
5	ແຂວງ ຄໍາມ່ວນ	ຫັດຖະກໍາເຄື່ອງປັ້ນດິນເຜົາ	

ປີ 2018

ລ/ດ	ແຂວງ	ກິດຈະກໍາ	ໝາຍເຫດ
1	ແຂວງ ບໍ່ແກ້ວ	ຫັດຖະກໍາເຈຍລະໃນເຄື່ອງເອ້ຢ້ອງມີຄ່າ	
2	ແຂວງ ຄໍາມ່ວນ	ຫັດຖະກໍາຕໍ່າແຜ່ນ (ຕໍ່າຫູກ, ທໍໄໝ, ສິ້ນ ແລະ ຕີນສິ້ນ)	
3	ແຂວງ ອັດຕະປື	ຫັດຖະກໍາເຄື່ອງປັ້ນດິນເຜົາ	
4	ແຂວງ ສາລະວັນ	ຫັດຖະກໍາຕໍ່າແຜ່ນ ແລະ ຍ້ອມສີທໍາມະຊາດ	
5	ແຂວງ ຊຽງຂວາງ	ຫັດຖະກໍາຈັກສານໄມ້ປ່ອງ	

ປີ 2019

ລ/ດ	ແຂວງ	ກິດຈະກຳ	ໝາຍເຫດ
1	ແຂວງ ຫຼວງພະບາງ	ການຜະລິດໄຄແຜ່ນ	
2	ແຂວງ ຫົວພັນ	ຫັດຖະກຳແຜ່ນແພຜ້າໄໝມ້ອນ	
3	ແຂວງ ວຽງຈັນ	ຫັດຖະກຳຈັກສານຫວາຍ ແລະ ໄມ້ປ່ອງ	
4	ແຂວງ ຈຳປາສັກ	ຫັດຖະກຳປູກມອນລ້ຽງມ້ອນສາວໄໝ	
5	ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ	ຫັດຖະກຳແກະສະຫຼັກໄມ້ ແລະ ເຟີນີເຈີໄມ້	

ປີ 2020

ລ/ດ	ແຂວງ	ກິດຈະກຳ	ໝາຍເຫດ
1	ແຂວງ ໄຊຍະບູລີ	ຫັດຖະກຳເຈ້ຍປໍສາ	
2	ແຂວງ ຊຽງຂວາງ	ຫັດຖະກຳຕ່ຳແຜ່ນ ແລະ ຜະລິດຕະພັນຈາກໄໝມ້ອນ	
3	ແຂວງ ສາລະວັນ	ຫັດຖະກຳຈັກສານຫວາຍ ແລະ ໄມ້ປ່ອງ	
4	ແຂວງ ເຊກອງ	ຫັດຖະກຳຜະລິດສາດເຕີຍ	
5	ແຂວງ ອຸດົມໄຊ	ຫັດຖະກຳຈັກສານໄມ້ປ່ອງ	

ປະເພດກິດຈະການທີ່ເປັນບຸລິມະສິດໃນການສົ່ງເສີມທົ່ວປະເທດ

(ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແຂວງ ແລະ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ).

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 3

ປີ 2016

ລ/ດ	ຊື່ແຂວງ	ປະເພດ	ບຸລິມະສິດ
1	ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ	ແກະສະຫຼັກໄມ້, ຄວັດລາຍ ແລະ ເຟີນີເຈີໄມ້	I
2	ຜົ້ງສາລີ	ຕໍ່າແຜ່ນ, ແຜ່ນແພໃໝມ້ອນ, ຝ້າຍ (ຕ່ຳຫູກທໍໃໝ, ສາວໃໝ) ແລະ ຍ້ອມສີທຳມະຊາດ	I
		ຜະລິດໄຄແຜ່ນ	I
3	ຫຼວງນ້ຳທາ	ຜະລິດເຟີນີເຈີຫວາຍ	I
		ແກະສະຫຼັກໄມ້, ຄວັດລາຍ ແລະ ເຟີນີເຈີໄມ້	I
4	ອຸດົມໄຊ	ແກະສະຫຼັກໄມ້, ຄວັດລາຍ ແລະ ເຟີນີເຈີໄມ້	I
		ຕໍ່າແຜ່ນ, ແຜ່ນແພໃໝມ້ອນ, ຝ້າຍ (ຕ່ຳຫູກທໍໃໝ, ສາວໃໝ) ແລະ ຍ້ອມສີທຳມະຊາດ	I
5	ບໍ່ແກ້ວ	ຈັກສານຫວາຍ, ໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄືອໄມ້	I
		ຕໍ່າແຜ່ນ, ແຜ່ນແພໃໝມ້ອນ, ຝ້າຍ (ຕ່ຳຫູກທໍໃໝ, ສາວໃໝ) ແລະ ຍ້ອມສີທຳມະຊາດ	I
6	ຫຼວງພະບາງ	ຕໍ່າແຜ່ນ, ແຜ່ນແພໃໝມ້ອນ, ຝ້າຍ (ຕ່ຳຫູກທໍໃໝ, ສາວໃໝ) ແລະ ຍ້ອມສີທຳມະຊາດ	I
		ຜະລິດໄຄແຜ່ນ	I
7	ຫົວພັນ	ຕໍ່າແຜ່ນ, ແຜ່ນແພໃໝມ້ອນ, ຝ້າຍ (ຕ່ຳຫູກທໍໃໝ, ສາວໃໝ) ແລະ ຍ້ອມສີທຳມະຊາດ	I
8	ໄຊຍະບູລີ	ຜະລິດໄມ້ຍູກາວາດ	I
9	ຊຽງຂວາງ	ຕໍ່າແຜ່ນ, ແຜ່ນແພໃໝມ້ອນ, ຝ້າຍ (ຕ່ຳຫູກທໍໃໝ, ສາວໃໝ) ແລະ ຍ້ອມສີທຳມະຊາດ	I
		ປູກມອນລ້ຽງມ້ອນສາວໃໝ	I
10	ວຽງຈັນ	ຕໍ່າແຜ່ນ, ແຜ່ນແພໃໝມ້ອນ, ຝ້າຍ (ຕ່ຳຫູກທໍໃໝ, ສາວໃໝ) ແລະ ຍ້ອມສີທຳມະຊາດ	I
		ຈັກສານຫວາຍ, ໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄືອໄມ້	I
11	ບໍລິຄຳໄຊ	ແກະສະຫຼັກໄມ້, ຄວັດລາຍ ແລະ ເຟີນີເຈີໄມ້	I
12	ຄຳມ່ວນ	ຕໍ່າແຜ່ນ, ແຜ່ນແພໃໝມ້ອນ, ຝ້າຍ (ຕ່ຳຫູກທໍໃໝ, ສາວໃໝ) ແລະ ຍ້ອມສີທຳມະຊາດ	I
		ຜະລິດເຄື່ອງປັ້ນດິນເຜົາ	I

13	ສະຫວັນນະເຂດ	ຕໍ່າແຜ່ນ, ແຜ່ນແພໃໝມ້ອນ, ຝ້າຍ (ຕໍ່າຫູກທໍໃໝ, ສາວໃໝ) ແລະ ຍ້ອມສີທຳມະຊາດ	I
		ແກະສະຫຼັກໄມ້, ຄວັດລາຍ ແລະ ເຟີນີເຈີໄມ້	I
14	ສາລະວັນ	ຕໍ່າແຜ່ນ, ແຜ່ນແພໃໝມ້ອນ, ຝ້າຍ (ຕໍ່າຫູກທໍໃໝ, ສາວໃໝ) ແລະ ຍ້ອມສີທຳມະຊາດ	I
15	ເຊກອງ	ຜະລິດສາດເຕີຍ	I
16	ຈຳປາສັກ	ຕໍ່າແຜ່ນ, ແຜ່ນແພໃໝມ້ອນ, ຝ້າຍ (ຕໍ່າຫູກທໍໃໝ, ສາວໃໝ) ແລະ ຍ້ອມສີທຳມະຊາດ	I
		ແກະສະຫຼັກໄມ້, ຄວັດລາຍ ແລະ ເຟີນີເຈີໄມ້	I
17	ອັດຕະປື	ແກະສະຫຼັກໄມ້, ຄວັດລາຍ ແລະ ເຟີນີເຈີໄມ້	I
18	ໄຊສົມບູນ	ຕໍ່າແຜ່ນ, ແຜ່ນແພໃໝມ້ອນ, ຝ້າຍ (ຕໍ່າຫູກທໍໃໝ, ສາວໃໝ) ແລະ ຍ້ອມສີທຳມະຊາດ	I I

ປີ 2017

ລ/ດ	ຊື່ແຂວງ	ປະເພດ	ບຸລິມະສິດ
1	ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ	ຜະລິດກ້ອຍອິບເນີຍ	I
2	ຜົ້ງສາລີ	ປັ້ນດິນຈີ່	I
		ຫັດຖະກຳຊິນເຜົ່າ	I
3	ຫຼວງນ້ຳທາ	ປັ້ນດິນຈີ່	I
		ຕໍ່າແຜ່ນ, ແຜ່ນແພໃໝມ້ອນ, ຝ້າຍ (ຕໍ່າຫູກທໍໃໝ, ສາວໃໝ) ແລະ ຍ້ອມສີທຳມະຊາດ	I
4	ອຸດົມໄຊ	ຈັກສານຫວາຍ, ໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄືອໄມ້	II
		ແກະສະຫຼັກ ແລະ ຜະລິດຕະພັນໄມ້	II
5	ບໍ່ແກ້ວ	ຜະລິດເຟີນີເຈີຫວາຍ	I
6	ຫຼວງພະບາງ	ຜະລິດແຈ່ວບອງ	I
		ຜະລິດເຈ້ຍປໍສາ	I
7	ຫົວພັນ	ຜະລິດແຈ່ວປາບົ້າ	III
8	ໄຊຍະບູລີ	ເຈ້ຍປໍສາ	I
9	ຊຽງຂວາງ	ແກະສະຫຼັກ ແລະ ຜະລິດຕະພັນໄມ້	II
10	ວຽງຈັນ	ແກະສະຫຼັກໄມ້, ຄວັດລາຍ ແລະ ເຟີນີເຈີໄມ້	I
11	ຄຳມ່ວນ	ແກະສະຫຼັກໄມ້, ຄວັດລາຍ ແລະ ເຟີນີເຈີໄມ້	I
		ຜະລິດຝ້າຍມັດໝີ່	I

12	ສະຫວັນນະເຂດ	ຜະລິດເຄື່ອງປັ້ນດິນເຜົາ	I
13	ສາລະວັນ	ຈັກສານຫວາຍ, ໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄືອໄມ້	I
14	ຈຳປາສັກ	ຈັກສານຫວາຍ, ໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄືອໄມ້	I
		ປູກມອນລ້ຽງມ້ອນສາວໄໝ	I
15	ອັດຕະປື	ຜະລິດເຄື່ອງປັ້ນດິນເຜົາ	I
16	ໄຊສົມບູນ	ຈັກສານຫວາຍ, ໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄືອໄມ້	I

ປີ 2018

ລ/ດ	ຊື່ແຂວງ	ປະເພດ	ບູລິມະສິດ
1	ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ	ເຄື່ອງປັ້ນດິນເຜົາ	I
		ຕ່ຳແຜ່ນແພດ້ວຍມື	II
2	ຜົ້ງສາລີ	ຈັກສານຫວາຍ, ໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄືອໄມ້	I
		ຕີເຫຼັກ	I
3	ຫຼວງນ້ຳທາ	ຜະລິດໄມ້ຍູກວາດ	I
4	ອຸດົມໄຊ	ຈັກສານຫວາຍ, ໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄືອໄມ້	II
		ຜະລິດເຈ້ຍປໍສາ	II
5	ບໍ່ແກ້ວ	ແກະສະຫຼັກ ແລະ ຜະລິດຕະພັນໄມ້	II
6	ຫຼວງພະບາງ	ຕ່ຳແຜ່ນແພດ້ວຍມື	II
7	ຫົວພັນ	ແກະສະຫຼັກໄມ້, ຄວັດລາຍ ແລະ ເຟີນີເຈີໄມ້	III
8	ໄຊຍະບູລີ	ແກະສະຫຼັກໄມ້, ຄວັດລາຍ ແລະ ເຟີນີເຈີໄມ້	III
9	ຊຽງຂວາງ	ຈັກສານຫວາຍ, ໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄືອໄມ້	II
10	ວຽງຈັນ	ຜະລິດໄມ້ຍູກວາດ	II
11	ຄຳມ່ວນ	ຜະລິດແຈ່ວນ້ຳຜັກ	II
		ຕ່ຳແຜ່ນແພດ້ວຍມື	II
12	ສະຫວັນນະເຂດ	ຜະລິດກ້ອຍອິບເພີຍ	I
13	ສາລະວັນ	ແກະສະຫຼັກໄມ້, ຄວັດລາຍ ແລະ ເຟີນີເຈີໄມ້	III
14	ເຊກອງ	ແກະສະຫຼັກໄມ້, ຄວັດລາຍ ແລະ ເຟີນີເຈີໄມ້	III
15	ຈຳປາສັກ	ຜະລິດໄມ້ຍູກວາດ	II
		ແກະສະຫຼັກຫີນ	II
16	ອັດຕະປື	ຕ່ຳຜ້າກະເສງ ແລະ ຍ້ອມສີທຳມະຊາດ	II
17	ໄຊສົມບູນ	ຜະລິດໄມ້ຍູກວາດ	II

ປີ 2019

ລ/ດ	ຊື່ແຂວງ	ປະເພດ	ບຸລິມະສິດ
1	ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ	ຈັກສານຫວາຍ, ໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄືອໄມ້	II
2	ຜົ້ງສາລີ	ຜະລິດແຈ່ວບອງ	I
		ແກະສະຫຼັກໄມ້, ຄວັດລາຍ ແລະ ເຟີນີເຈີໄມ້	III
3	ຫຼວງນ້ຳທາ	ຕີເຫຼັກ, ເງິນ, ຄຳ ແລະ ວັດຖຸມີຄ່າ	III
4	ອຸດົມໄຊ	ຜະລິດພາເຂົ້າຫວາຍ	III
		ຜະລິດໄມ້ຢູກາວາດ	III
5	ບໍ່ແກ້ວ	ເຈຍລະໄນເຄື່ອງເອ້ຍ້ອງມີຄ່າ	II
6	ຫຼວງພະບາງ	ຈັກສານຫວາຍ, ໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄືອໄມ້	II
		ຫັດຖະກຳຖັກແສ່ວ	II
7	ຫົວພັນ	ຈັກສານຫວາຍ, ໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄືອໄມ້	III
8	ໄຊຍະບູລີ	ຈັກສານຫວາຍ, ໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄືອໄມ້	III
9	ຊຽງຂວາງ	ຫັດຖະກຳຖັກແສ່ວ	III
10	ວຽງຈັນ	ປັ້ນດິນຈີ່	II
11	ບໍລິຄຳໄຊ	ຕຳແຜ່ນແພດ້ວຍມື	II
12	ຄຳມ່ວນ	ຈັກສານຫວາຍ, ໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄືອໄມ້	II
		ຜະລິດໄມ້ຢູກາວາດ	II
13	ສະຫວັນນະເຂດ	ຈັກສານຫວາຍ, ໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄືອໄມ້	II
14	ສາລະວັນ	ປັ້ນດິນຈີ່	II
15	ຈຳປາສັກ	ຈັກສານຫວາຍ, ໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄືອໄມ້	II
		ຜະລິດເຈ້ຍປໍສາ	III
16	ໄຊສົມບູນ	ແກະສະຫຼັກໄມ້, ຄວັດລາຍ ແລະ ເຟີນີເຈີໄມ້	II

ປີ 2020

ລ/ດ	ຊື່ແຂວງ	ປະເພດ	ບຸລິມະສິດ
1	ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ	ແກະສະຫຼັກໄມ້, ຄວັດລາຍ ແລະ ເຟີນີເຈີໄມ້	III
		ຕີເຫຼັກ, ເງິນ, ຄຳ ແລະ ວັດຖຸມີຄ່າ	III
2	ຜົ້ງສາລີ	ແກະສະຫຼັກໄມ້, ຄວັດລາຍ ແລະ ເຟີນີເຈີໄມ້	I

		ຈັກສານຫວາຍ, ໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄືອໄມ້	III
3	ຫຼວງນໍ້າທາ	ຜະລິດເຄື່ອງປັ້ນດິນເຜົາ	III
4	ອຸດົມໄຊ	ຜະລິດເຄື່ອງປັ້ນດິນເຜົາ	III
		ດີເຫຼັກ, ເງິນ, ຄໍາ ແລະ ວັດຖຸມີຄ່າ	III
5	ບໍ່ແກ້ວ	ຜະລິດໄມ້ຍູກວາດ	III
		ຫັດຖະກໍາຖັກແສ່ວ	III
6	ຫຼວງພະບາງ	ດີເຫຼັກ, ເງິນ, ຄໍາ ແລະ ວັດຖຸມີຄ່າ	III
		ແກະສະຫຼັກໄມ້, ຄວັດລາຍ ແລະ ເຟີນີເຈີໄມ້	III
7	ໄຊຍະບູລີ	ຕໍ່າແຜ່ນແພດ້ວຍມື	II
8	ຊຽງຂວາງ	ຜະລິດແຈ່ວບອງ	III
9	ວຽງຈັນ	ຫັດຖະກໍາຖັກແສ່ວ	III
		ດີເຫຼັກ, ເງິນ, ຄໍາ ແລະ ວັດຖຸມີຄ່າ	III
10	ບໍລິຄໍາໄຊ	ຈັກສານຫວາຍ, ໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄືອໄມ້	II
11	ຄໍາມ່ວນ	ດີເຫຼັກ, ເງິນ, ຄໍາ ແລະ ວັດຖຸມີຄ່າ	III
12	ສະຫວັນນະເຂດ	ດີເຫຼັກ, ເງິນ, ຄໍາ ແລະ ວັດຖຸມີຄ່າ	III
13	ເຊກອງ	ຕໍ່າແຜ່ນແພດ້ວຍມື	II
14	ຈໍາປາສັກ	ສານສາດເຕີຍ	III
		ຫັດຖະກໍາຂອບຮູບ	III
15	ອັດຕະປື	ຈັກສານຫວາຍ, ໄມ້ປ່ອງ ແລະ ເຄືອໄມ້	III
16	ໄຊສົມບູນ	ຕໍ່າແຜ່ນແພດ້ວຍມື	III

<u>ໝາຍເຫດ:</u> ຂໍ້ມູນຂ້າງເທິງແມ່ນໄດ້ມາຈາກບັນດາພະແນກອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ.